

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a unsprezecea după Rusalii

Miercuri, 8 septembrie: **Nașterea Maicii Domnului**

Evangelia Duminicii a unsprezecea după Rusalii

Ev. Matei 18, 23-35

Pilda datornicului nemilostiv

Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a Împărăția Cerurilor omului împărat care a hotărât să facă socoteala cu slugile sale. Și, începând să facă socoteala, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Dar, neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia lui și copiii și toate câte are, ca să se plătească datoria. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Stăpâne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot! Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și, punând mâna pe el, îl sugruma, zicând: Plătește-mi ce ești dator! Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Mai îngăduiește-mă și îți voi plăti! Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând cele petrecute, s-au întristat foarte mult și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplăte. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și, mâniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinătorilor până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă fiecare dintre voi nu va ierta greșelile fratelui său, din toată inima.

E bine să contabilizăm iertarea ?

Pilda pe care a rostit-o Mântuitorul în fața ucenicilor Săi și consemnată în cea de-a XI-a duminică după Rusalii a fost motivată de întrebarea primită de la ucenicul său Petru: „Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare până de șapte ori?” (Matei 18,21), știut fiind că cifra șapte are o conotație specială în Vechiul Testament. Și Mântuitorul răspunde cu fermitate zicând: „Nu-ți spun până la șapte ori, ci până la șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18,21-22). Deja logica omenească privind iertarea pare depășită, că e puțin probabil ca un om să greșească față de semenul său atât de mult într-o singură zi.

Pentru a nu genera între ucenici o dispută cazuistică, Mântuitorul, așa cum procedea adeseori când i se pun întrebări care necesită un răspuns mai complex, completează cu pilda acestei duminici: „De aceea, asemănatu-s-a Împărăția Cerurilor omului împărat care a hotărât să facă socoteala cu slugile sale. Și, începând să facă socoteala, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți.” (Matei 18,23-24) Știind că un talant are cam 59 de kilograme de argint, ne putem da seama cam cât costă 10.000 de talanți.

Nu poți să nu te întrebi cum de s-a ajuns la o asemenea datorie, sau ce fel de creditor e acela care să ofere așa de mult, știind fiind că la sume foarte mari nu e vorba doar de un singur împrumut, ci de împrumuturi succesive, adăugate. Se înțelege clară că numai Dumnezeu, care este a toate-iubitor, poate dărui atât de mult.

(continuare în pagina a doua)

Bucurie a luat de la Dumnezeu Ana pentru nașterea lui Samuil, dar și mai mare a fost bucuria dumnezeieștilor Părinți pentru nașterea ta, Preasfântă Fecioară. Pentru care, slavă și mulțumită din toată inima au adus lui Dumnezeu, cântând: Aliluia! Prin cuvânt ai zămislit pe Cuvântul și L-ai născut mai presus de firea nașterii. Drept aceea, toate neamurile te fericesc, iar Cuvântul Cel întrupat din tine aude cântare: Aliluia!

(Din Acatistul Nașterii Maicii Domnului)

(urmare din pagina întâi)

E bine să contabilizăm iertarea ?

Și nouă Domnul ne face daruri la fel de mari. Cât ar costa oare o ploaie la bună vreme? Cât ar trebui să plătim ca să avem siguranța că nu vom fi afectați de o pandemie sau altceva? Dar de cealaltă parte, a datornicului, cum poate oare un om să tot ceară așa de mult stăpânului generos? Cât tupeu, câtă obrăznicie să ceri și să tot ceri? Din răspunsul pe care-l dă stăpânului, „îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot!” (Matei 18,26), deducem că în mod dramatic acel datornic ajunsese să se mintă pe sine însuși, cerând fără să-și mai pună problema că ar trebui să mai și dea înapoi. Iată că a venit însă și lui scadența, care e o lecție pentru noi toți, pentru că în relația cu Dumnezeu cererea personală joacă un rol foarte important, în așa fel încât ajungem de multe ori, mai ales la perioada „tinereții fără de minte” (cum spune psalmistul) și facem socoteala greșită că dacă nu mai avem ce cere lui Dumnezeu nu mai are rost să te rogi. Rugăciunea însă nu e doar cerere, e bucurie sufletească, e hrană sufletească, e șansa pe care o acordăm de a fi în comuniune cu Creatorul nostru, de a gândi altfel de cum gândim în viața de fiecare zi. Momentele de rugăciune sunt momente în care suntem chemați să ne schimbăm, să fim altfel. Când te gândești la mulțimea de daruri pe care Dumnezeu ți le oferă, gratis, la ziua de azi, la cea de ieri, la toți cei dragi, când te așezi în genunchi să te rogi aproape că nu mai știi ce să spui și ce să ceri când vezi câte Dumnezeu ți-a dăruit, de cele mai multe ori fără ca să ceri – mare lecție a oferit Mântuitorul, arătând că vine ceasul în care, din când în când, se mai încheie bilanțul, se mai fac socoteli.

Vedeți, sunt două categorii de oameni în lumea în care trăim: oameni care, atunci când au o datorie, au împrumutat ceva de la cineva, n-au somn până nu își plătesc datoria și oameni care n-au somn până nu își fac și mai multe datorii. Se poate spune că aceștia din urmă pot ieși în câștig material, dar ei sunt de fapt în mare pierdere sufletească. De aceea, atunci când ne rugăm la Dumnezeu este bine să începem cu mulțumirea adresată pentru tot ceea ce avem. Este bine a continua să-I dăm slavă, că pentru asta existăm pe pământ și, în ultimul rând, poate ar fi bine să-i cerem lui Dumnezeu ceea ce crede El de cuviință, nu ceea ce-mi doresc eu, pentru că nu tot ceea ce cer eu îmi este și de folos.

Pilda Mântuitorului îndreaptă însă atenția și către o virtute care se practică parcă din ce în ce mai puțin între oameni: virtutea iertării. Cât să ierți? „Și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșelilor noștri” (Tatăl Nostru) -- să ierți adică cât vrei să ți se ierte! I s-au iertat multe femeii păcătoase, zice Mântuitorul Iisus Hristos, pentru că mult a iubit. Prin gesturile ei, a arătat o umilință iubitoare față de Stăpânul Hristos, căruia I-a spălat picioarele cu propriile lacrimi. Iertarea lui Dumnezeu e un dar al Său, cu care ne confruntăm în fiecare moment al vieții noastre, de aceea, din când în când, la scaunul de spo-

vedanie, mărturisindu-ne păcatele, ne dobândim iertarea lui Dumnezeu prin dezlegarea făcută de duhovnic: „Iar eu, nevrednicul, preot și duhovnic, cu puterea ce ne este dată, te iert și te dezleg” (Rugăciune la Taina Spovedaniei).

Aceasta nu o face preotul duhovnic în numele său, ci în numele puterii ce îi este dată de la Dumnezeu. Ai putea spune că iertarea ține de formalismul relațiilor umane, pentru că nu poți să ai o relație constructivă cu aproapele tău dacă nu înveți a tolera și a ierta erorile, scăderile, slăbiciunile sale. Iertarea este cheia relației umane, dar nu-i numai atât. Adeseori, în dialogurile pe care le avem cu persoane care sunt certate cu prieteni, rude sau cunoștințe și care spun că nu le pot ierta, vedem că acestea au o balanță greșită în propria minte asupra unui fals echilibru al greșelilor. Dar iertarea ține de resursele noastre interioare. Dacă prietenul meu care m-a supărat sau m-a mâhnit peste măsură are nevoie de iertarea mea, atunci în realitate eu am mai multă nevoie ca să-l iert pe el. Iertarea nu-i un gest de pură mărinimie arătat semenului, ci e împlinirea unei datorii sfinte, așa cum de fapt ne și învață Biserica, atunci când include iertarea între faptele milei sufletești (sau duhovnicești). Știi că omul nu mai are cum să-și repare greșeala față de tine și atunci îi oferi iertarea din milă sufletească, din milă față de suferința lui interioară, întinzându-i o mână generoasă, de creștin adevărat. Cu cât mai mult noi iertăm, cu atât mai mult se regenerează trăirile noastre sufletești, ne încercăm (într-un limbaj mai modern) cu trăiri pozitive, iar sufletul nostru va deveni mai luminos, mai puternic și mai înțelept. De aceea, a ierta este o mare responsabilitate față de sufletul nostru.

Și încă un lucru foarte important care s-ar putea desprinde din Evanghelia acestei duminici: ideea aceasta a datoriei. Din pilda rostită de Mântuitorul Iisus Hristos, ce pomenește de datorie, înțelegem că de fapt aici ar trebui incluse păcatele noastre, care devin datorii față de Dumnezeu. El ne-a adus la viață pentru a împlini în viața aceasta un scop determinat, căci Dumnezeu nu operează cu lucruri inutile. Iar atunci când eu, păcătuiind, stric planul lui Dumnezeu, Îi stric investiția Lui în mine, adăugând o nouă datorie față de El. Faptul că Dumnezeu ne ține în viață și ne dă darurile Sale, așa păcătoși cum suntem, nu ne obligă oare să ne considerăm îndatorați față de El? Cu toate Îi suntem datori lui Dumnezeu, mai ales atunci când ne simțim că am greșit față de iubirea Sa. De aceea, a te păzi de greșeală, de păcat, nu e o chestiune care să împace neapărat morala creștină, ci e un mod de plăti în mod sănătos datoria noastră față de Dumnezeu.

Așadar, a ne ruga cu încredere că Dumnezeu știe mai bine cererile de care avem nevoie, a ierta din inimă, eliberându-ne sufletul de povara dușmăniei și mai ales a ne considera în permanență datori față de Dumnezeu, ferindu-ne de alte datorii și mai mari – toate devin trepte ale urcușului duhovnicesc într-o relație cu Stăpânul Cel iubitor de oameni.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cronică parohială în cuvinte și imagini (II)

ZIUA MEA LA TOMA COZMA

Tabără de o zi pentru copii

(continuare din numărul trecut)

„Vă mulțumim pentru experiența trăită în această tabără, pentru căldura cu care am fost primiți și pentru momentele frumoase petrecute aici, în incinta Bisericii "Toma Cozma". A fost o experiență unică iar la final am plecat fericiți și încărcăți de energie pură. Așteptăm cu nerăbdare următoarele tabere !!
(Cu respect, Ioana, Iorgu și Achim Avram)”

***

„Din partea copiilor mei care au participat la această frumoasă tabără, pot spune că au fost foarte încantați. Le-au plăcut activitățile, jocurile, și prezenta altor copii.

Din partea mea, pot spune că apreciez foarte mult inițiativa și munca depusă din partea organizatorilor și faptul că, copiii pot face la biserică și alte tipuri de activități.

Va mulțumim!

Doamne ajută!” (Gabriela Neculau, părinte)

***

„Va mulțumim pentru ospitalitatea și interesul sincer pe care ni le-ați arătat. Pentru răbdarea, omnia și senzația reală că suntem bineveniți....pentru locul de poveste pe care l-ați creat, pentru senzația atât de plăcută cu care am plecat. Pentru toate acestea și încă multe altele vom reveni cu siguranță ! ”

(Cătălin Radu Iacoboaia, Educator - Centrul Rezi-
dențial Sf. Stelian Pașcani)

„Adresez mulțumiri tuturor voluntarilor care au sprijinit această frumoasă inițiativă a parohiei, precum și celor implicați direct, respectiv, părintelui nostru coslujitor, Pr. Florin Călugăru, doamnei preotese Prof. Ramona Călugăru (atelier de limbă engleză), domnișoarei Dumitrița Călugăru (atelier de teatru), doamnei Cezara Moraru (atelier de pictură) și doamnei preotese Gabriela Mărgineanu, care a oferit cele două mese pentru toți participanții la această tabără.” - ne-a declarat Părintele paroh Mihai Mărgineanu

Cronicar

Foto: Valentin Burlacu

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602,
Vasilica Onofrei

*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Alte activități: Viorel Blidaru, Mihai Trandafirescu

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

◆ Duminică, 5 septembrie

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Paraclisul Maicii Domnului

◆ Marți, 7 septembrie

18.00 Slujba Vecerniei

◆ Miercuri, 8 septembrie, Nașterea Maicii Domnului

08:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

◆ Vineri, 10 septembrie

18:00 Slujba Sfântului Maslu

◆ Sâmbătă, 11 septembrie

07:00 Utrenia și Sfânta Liturghie

18.00 Slujba Vecerniei

RUGĂCIUNE

de Mihai Eminescu

Craiasă alegându-te
Îngenunchem rugându-te,
Înalța-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie;
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

Noi, ce din mila sfântului
Umbră facem pamântului,
Rugămu-ne-ndurărilor
Luceafărului mărilor;
Ascultă-a noastre plângeri,
Regină peste îngerii,
Din neguri te arată,
Lumină dulce clară,
O, maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

RĂSAI ASUPRA MEA

de Mihai Eminescu

Răsai asupra mea, lumină lină,
Ca-n visul meu ceresc d-odinioară;
O, maică sfântă, pururea fecioară,
În noaptea gândurilor mele vină!

Speranța mea tu n-o lăsa să moară,
Deși al meu e un noian de vină;
Privirea ta de milă caldă, plină,
Îndurătoare-asupra mea coboară.

Străin de toți, pierdut în suferința
Adâncă a nimicniciei mele,
Eu nu mai cred nimic și n-am tărie,

Dă-mi tinerețea mea, redă-mi credința
Si reparați din cerul tău de stele
Ca să te-ador de-acum pe veci, Marie!